Zaterdag 9 Februari 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4732

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Van Mook en Sjahrir gaan weer onderhandelen.

Spoedige regeling verwacht.

Verenigde Landen sluiten Franco-Spanje uit.

BESPREKINGEN IN INDIË BEGINNEN.

De radio van Hilversum deelde mede, dat Dr. H. J. van Mook gisteravond te Batavia heeft verklaard, dat „de komende dagen zullen de oplossingen van het Indonesische probleem brengen". De verklaring werd afgelegd aan de vooravond van de conferenties tussen Van Mook en Sjahrir (Londen, (AP) 9.2).

FOOTE HOUDT BESPREKINGEN.

De consul generaal van de Verenigde Staten, Walter Foote heeft de laatste dagen besprekingen gevoerd met Dr. van Mook en met Clark Kerr. Deze besprekingen maken deel uit van een reeks informele geallieerde bijeenkomsten. (Aneta)

VERKLARINGEN VAN SJAHRIR.

Premier Soetan Sjahrir deelde aan de pers mede, dat het Indonesische nationalistische cabinet hem volledig gezag heeft gegeven om beslissingen te nemen bij de komende besprekingen met Clark Kerr. Soekarno, die zijn vertrouwen opnieuw bevestigde, zeide niet te zullen deelnemen aan de besprekingen in Batavia, tenzij Sjahrir dit verzocht.

Ook anderen gaven hun volledig vertrouwen in Sjahrir te kennen, doch de Premier gaf toe, dat het zeer wel mogelijk is, dat er zekere elementen onder de communisten zijn, die een andere mening zijn toegedaan. M. S. Malaka kwam niet bijeen met de republikeinse leiders in Midden-Java, doch zond zijn vertegenwoordigers. Malaka's partij houdt thans een conventie te Cheribon. Naar men zegt zou zij een program van zeven punten hebben ingediend bij de regering, die twee van de punten verwierp, waarin de onteigening van buitenlandse bezittingen en de uitwerping der Britse troepen wordt geëist (Djokjakarta, (AP) 9.2).

MISSIE-TOESTAND IN INDIË ERGER DAN MEN DACHT.

Volgens het verslag van het „Gedelegeerd Missie Comité" dat in de herfst van verleden jaar uit Nederland naar Nederlands Indië gestuurd is, om de toestand aldaar te bestuderen, is de toestand er nog veel en veel erger dan men zich had voorgesteld. 96 Priesters, 56 Broeders en 167 Zusters stierven in gevangenissen en concentratiekampen.

In de meeste buitenbezittingen zijn de kerken verwoest, althans de stenen kerken. Behalve de plundering der Japanners en later der Indonesiërs, verloor de Missie ook het meeste materiaal, dat men in de grond verborgen had. Het meeste verteerde en zelfs kelken werden chemisch zo aangetast, dat ze onbruikbaar waren. In de kampen verkochten de Bisschoppen hun ambtsketenen en zelfs hun kleding; zo ook deden de Priesters, die zelfs hun brevieren, als ze die nog hadden, verkochten, alleen om wat eten te bemachtigen.

FRANCO UITGESLOTEN.

De Organisatie der Verenigde Landen stemde unaniem om Franco-Spanje van het lidmaatschap uit te sluiten. Tevens werd een beroep gedaan op de landen om „te handelen overeenkomstig de letter en de geest" van de conferenties te Potsdam en San Francisco in hun toekomstige betrekkingen met Spanje. De resolutie, welke door Panamá werd ingediend, kreeg 45 stemmen voor. Twee landen onthielden zich van stemmen, China, Frankrijk, Groot Britannië, de Verenigde Staten en Rusland stemden voor (Londen, (AP) 9.2).

MORGEN VERKIEZING IN RUSLAND.

Morgen gaat het grootste kiezerscorps — dat van de Sovjet Unie — naar de stembus. Er zijn candidaten van de communistische partij en ook die geen lid zijn van de partij voor plaatselijke posten en voor de Opperste Sovjet. Waarnemers voorspellen een overweldigende overwinning voor de candidaten op de communistische lijsten. De stemlocalen zijn versierd met rode vlaggen en reusachtige foto's van Stalin en andere candidaten (Moskou, (AP) 9.2).

HITLER BLUFTE.

Veldmaarschalk Keitel verklaarde voor de rechtbank te Neurenberg, dat Hitler blufte op de conferentie te München in 1938, dat hij Tsjechoslowakije zou binnenvallen. Toen men hem ondervroeg over de berichten dat de nazies op 30 Mei van dat jaar opdracht zouden hebben gegeven tot de mobilisatie, zeide Keitel: „Er waren geen orders voor de mobilisatie in Mei 1938. Duitsland was niet gereed voor een militaire actie tegen Tsjechoslowakije. De mening was, dat, indien de Tsjechen zich gemobiliseerd hadden in Maart 1938, wij Oostenrijk niet hadden kunnen bezetten. Ik deelde dat aan den Führer mede. Hij schonk geen aandacht aan deze raad."

KEITEL
„Het zou dwaasheid zijn geweest"

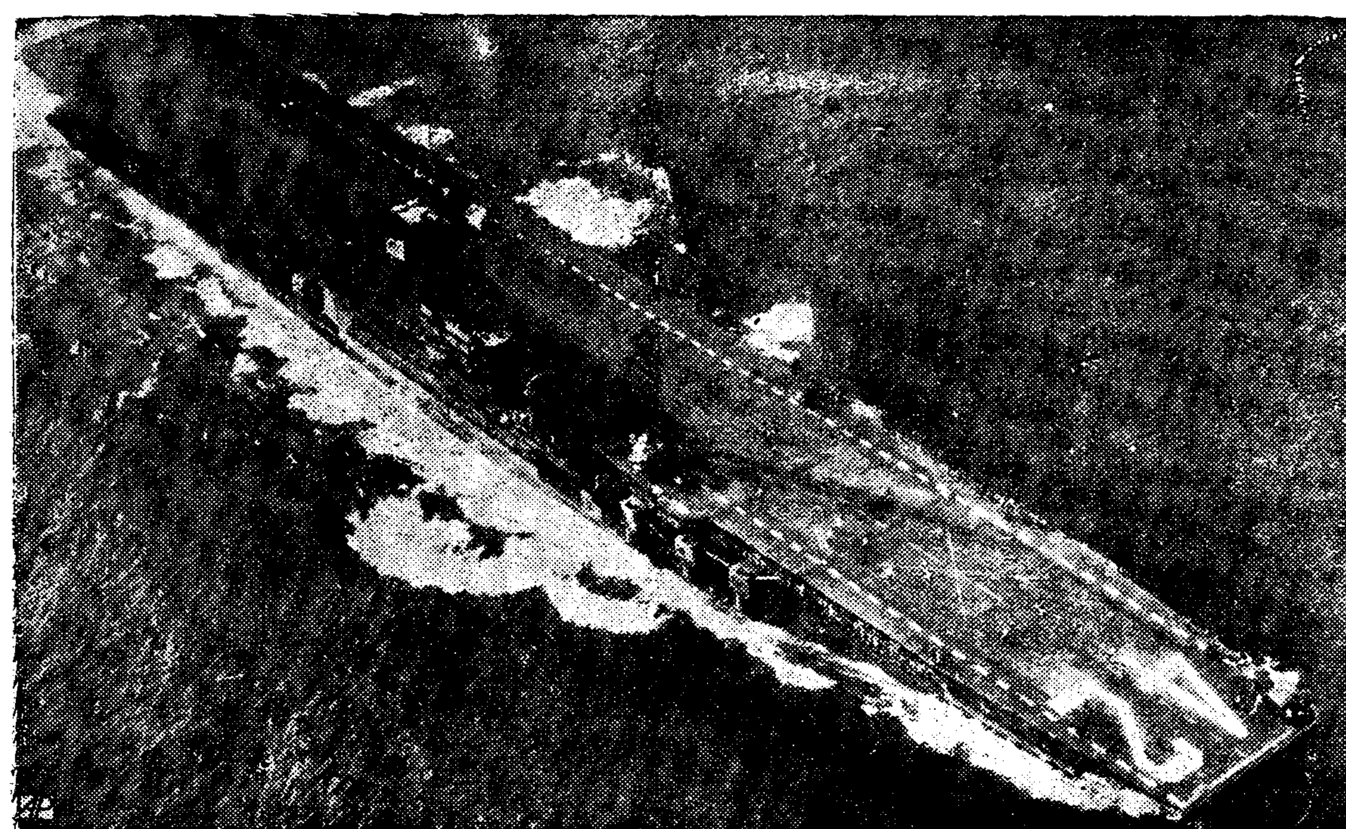
Zelfs ten tijde van München was Duitsland niet gereed, zeide Keitel, omdat de Duitsers op dat ogenblik geen strategische voorbereidingen hadden getroffen voor de onderneming. Keitel zeide, dat de nazies de aanval niet zouden hebben kunnen openen, indien de Geallieerden geweigerd hadden de overeenkomst van München te tekenen en bovenal indien Frankrijk zijn verplichtingen ten opzichte van Tsjechoslowakije was nagekomen.

Keitel zeide, dat te München Hitler niet de mening van zijn chef-staf behoefde te vragen over de sterkte van het land. „Hij kende onze militaire mogelijkheden zeer goed en dat wij op het moment van de crisis in München niet gereed waren."

Toen men hem vroeg: „Was Hitler toen voor een oorlog?", antwoordde Keitel: „Neen, omdat Duitsland niet gereed was."

— Wat zou er gebeurd zijn indien Groot Britannië, Frankrijk en Rusland Tsjechoslowakije hadden geholpen?

Keitel antwoordde hierp: „Onze militaire was absoluut onvoldoende tegen zulk een coalitie. Het zou dwaasheid zijn geweest ermede te beginnen" (Neurenberg, (AP) 8.2).

Het nieuwe enorme Noordamerikaanse vliegdekschip „Franklin D. Roosevelt" (boven) hield gisteren een demonstratie voor President Dutra van Brazilië. De President werd aan boord genomen met verschillende andere autoriteiten voor een tocht langs de Braziliaanse kust.

CRITIEK OP EEN AARTSBISSCHOP.

Het Italiaanse katholieke blad „Libera Stampa" berispte Aartsbisschop Giovanni Geisler van Bressanone (Brixen) wegens het pleiten voor de hereniging van de Alto Adige (Zuid-Tirol) met Oostenrijk.

Men haalde een herderlijke brief aan, waarin Geisler zeide: „De komende weken en maanden zijn beslissende voor de toekomst van ons land en volk."

Voorts drong hij er bij de geestelijkheid en de katholieken op aan vurig te bidden voor de terugkeer van de vrede. Het bericht van „La Stampa" zeide, dat de Aartsbisschop onlangs een verzoekschrift indiende bij de Geallieerde commissie om de terugkeer van het gebied tot Oostenrijk te bepleiten.

Hoewel de herderlijke brief van den Aartsbisschop aanspoorde tot een gebedscampagne, werd er niet speciaal in gezegd, dat het doel daarvan de terugkeer naar Oostenrijk was. De „Stampa" zeide, dat het een inmenging van de geestelijkheid in de politiek betekende (Rome, (AP) 8.2).

SALTANEH ERKENT GEEN REGERING VAN AZERBEIDSJAN.

Premier Sultan Es Saltaneh van Iran verklaarde niet de bedoeling te hebben de regering van Azerbeidsjan in haar huidige status te erkennen. Ook zeide hij, dat de autonomie voor deze opstandige provincie slechts kan worden beslist door het Perzische volk. De Premier zeide voorts nog geen beslissing genomen te hebben omtrent de samenstelling van de missie naar Moskou om de geschillen met de Russen te bespreken. De aanklacht bij de Organisatie der Verenigde Landen, dat de Russische troepen in Noord-Iran de Iranese souvereiniteit schenden, werd aan de twee regeringen verstrekt teneinde te trachten door onderhandelingen tot een oplossing te geraken (Teheran, (AP) 8.2).

REGELING IN KOREA.

Een gezamenlijk communiqué over de onlangs gehouden Russisch — Chinese conferentie maakte bekend, dat de eerste maatregelen voor het herstel van het contact tussen de Noordelijke en Zuidelijke delen van het land getroffen zijn. Men kwam overeen, dat het spoorweg-, motor- en scheepvaartverkeer langs de kust tussen de twee zones wederom zal worden toegestaan. Tevens zal het post- en radioverkeer hersteld worden (Seoul, (AP) 8.2).

HIROHITO NIET OP DE LIJST.

Een bericht van het Chinese Centrale nieuwsagentschap uit Tokio meldt, dat Hirohito niet op China's lijst van oorlogsmisdadigers staat (Tsjoengking, (AP) 8.2).

GIRAL IN PARIJS.

José Giral, Premier van de Spaanse republikeinse regering in ballingschap, is te Parijs aangekomen na een transatlantische vliegtocht uit de Verenigde Staten (Parijs, (AP) 8.2).

VEILIGHEIDSRAAD NEEMT VACANTIE.

De Veiligheidsraad heeft de debatten over Indië onderbroken voor een korte vacantie na kennis genomen te hebben van een Nederlandse verklaring, dat een zeer liberale tegemoetkoming van de aspiraties der Indonesiërs naar onafhankelijkheid binnen enkele dagen verwacht wordt (Londen, (AP) 8.2).

VACANTIE AFGELAST.

Het Witte Huis maakte bekend, dat President Truman zijn voorgenomen vacantie in Florida, welke de volgende week zou beginnen, heeft afgelast teneinde het hoofd te bieden aan de stakingstoestand (Washington, (AP) 8.2).

DE PAUS ONGESTELD.

Wegens een lichte kouvatting heeft Zijne Heiligheidheid de Paus alle audiënties afgelast (Vaticaanstad, (AP) 8.2).

GEEN HOOP VOOR YAMASJITA.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog maakte bekend, dat President Truman besloten heeft niet te treden in het verzoek van Generaal Yamasjita om clementie (Washington, (AP) 8.2).

HESS KRIJGT BUIKKRAMPEN.

Rudolf Hess kreeg tijdens het middagreces van Vrijdag een aanval van buikkrampen, zodat men hem tijdens de namiddag liet rusten in zijn cel. De gehele morgen, terwijl de Russische aanklager bezig was, had Hess in de rechtszaal een boek zitten lezen (Neurenberg, (AP) 8.2).

OVERSTROMINGEN IN EUROPA.

De gestadig stijgende vloed heeft de ergste overstromingen in Engeland veroorzaakt gedurende de laatste veertig jaren. Duizenden zijn dakloos in vrijwel alle delen van Groot Britannië. Honderden stadjes en dorpen staan onder water. In verschillende gebieden moesten de fabrieken sluiten (Londen, (AP) 9.2).

Ook uit de Britse zone in Duitsland worden overstromingen gemeld. Het is de ergste overstromingen in het Noord-Westen van Duitsland in jaren (Hereford, (AP) 9.2).

MOSKOU EN DE KERK.

Het Moskouse Orthodoxe Patriarchaat is samenwerking met de regering doet thans aanvallen op de Katholieke Kerk en den Paus. Met name tracht men de katholieken van Oosterse ritus te vervreemden van hun vereniging met Rome, aldus een spreker voor Radio Vaticana (New York, ncwc).

BENZINE IN BELGIË VRIJ.

In April zal de benzine in België worden vrijgegeven. Alle beperkingen, die aan automobilisten zijn opgelegd, zullen over drie maanden worden opgeheven.

het nieuws van vandaag

Vermoedelijk zijn, wanneer wij dit schrijven, de besprekingen tussen Dr. H. J. van Mook en Soetan Sjahrir over de toekomstige status van Indië reeds begonnen. Een Aneta-bericht van gisteren sprak van „binnen 24 uren", zodat wij mogen aannemen dat intussen een aanvang is gemaakt met de onderhandelingen. Van Mook is optimistisch en hoopt, dat binnen enkele dagen een oplossing zal worden gevonden. Sjahrir zeide niet of hij een spoedige regeling verwacht doch deelde na de conferentie met de overige republikeinse leiders in Midden-Java mede, dat hij volledige machtiging heeft om de onderhandelingen te voeren. Natuurlijk zal hij zijn instructies hebben evenals trouwens ook Dr. Van Mook zijn instructies van de Nederlandse regering heeft. Het is echter te hopen, dat de nationalisten hun eis voor volledige onafhanklijkheid zullen laten varen en genoegen zullen nemen met een plaats in het koninkrijk.

De Veiligheidsraad der Verenigde Landen moet hedenavond weer bijeenkomen na gisteren gerust te hebben. Aangezien de onderhandelingen in Batavia begonnen zijn, valt het te betwijfelen of men meteen een beslissing zal nemen.

De Algemene Vergadering vergadert echter voortdurend teneinde de zaken in de loop van de volgende week te kunnen afhandelen. Heden nam men een resolutie aan, welke ingediend werd door Panama, om Franco-Spanje van het lidmaatschap der organisatie uit te sluiten. Onder de landen die vóór stemden behoorde ook...... Argentinië. Salvador en Nicaragua onthielden zich evenwel van stemmen.

Het gevolg van deze beslissing zou kunnen zijn, dat verschillende landen de betrekkingen met Spanje — waarover meer in ons wekelijkse commentaar — zullen verbreken. In Nederland heeft Benno Stokvis op een bijeenkomst van de „Vrijdenkers" in Amsterdam ook geëist dat Nederland deze stap zal nemen. Moge onze regering geen overhaaste stappen doen. Een hernieuwing van de chaos in Spanje zou niet bevorderlijk zijn voor de wereldvrede.

De Geschiedenis in wording — VI,

Propaganda als Wapen

DE BALANS NA EEN MAAND.

Reeds een maand lang heeft de eerste zitting van de Organisatie der Verenigde Landen geduurd en hoewel tot nu niet werd bewezen dat deze organisatie de vrede zal weten te bewaren. kan niet worden gezegd, dat zij een mislukking is geworden. In feite kan men zeggen, dat de organisatie een belofte inhoudt voor de toekomst, aangezien ernstige vraagstukken zijn behandeld zonder dat enige partij zich erg gekrenkt gevoelde en men elkaar openhartig ten aanhore van de gehele wereld kon vertellen *wat men van elkaar denkt.* De Organisatie der Verenigde Landen staat op een realistischer basis dan de oude Volkenbond, dat is gebleken.

Zonder reële zin valt geen wereldpolitiek te bedrijven, doch daarbij moet men niet vergeten dat die reële zin gedragen moet worden door een ideaal en gericht moet zijn op ideële doeleinden. wil zij der mensheid tot heil strekken. Zo zien sommigen de huidige organisatie als de voorloopster van een democratisch wereldbestier, dat zijn invloed in elk huis zal kunnen doen gelden.

Anderen — en tot deze groep behoren ongetwijfeld de Russen — zien in de organisatie niet meer dan een platform waarop de grote mogendheden haar geschillen kunnen beslechten en van waar zij haar wil kunnen opleggen aan de kleinere landen. Volgens deze opvatting blijven de staten in alle opzichten souverein.

Als wij de balans opmaken van de afgelopen maand dan moeten wij zeker erkennen, dat de organisatie aan het Russische plan heeft beantwoord.

Niet dat zij later niet zou kunnen uitgroeien tot een wereldbestuur of tot een Volkenbond in de geest van Wilson, doch in ieder geval is het realistischer oogmerk, dat de Sovjet-politiek zich steeds stelt, bereikt.

Het zijn dan ook de Sovjets geweest, die zich het meest tijdens deze zitting hebben laten gelden. Dag in dag uit hadden de kranten en radiostations het over de Russen. De Russen deden dit, de Russen deden dat, doch steeds waren het de Russen die het meest de aandacht gevangen hielden.

Reeds bij de aanvang in de Veiligheidsraad keek iedereen naar hen, doch toen de Veiligheidsraad eenmaal begon te werken waren zij practisch niet meer uit het nieuws te verdringen — behalve dan in een naburige „republiek" waar het doen en laten van den President altijd en overal de voorrang heeft.

De aanklacht van Iran werd eerst behandeld, vervolgens kwam Hellas aan de beurt, nu is het Indië en straks de Levant.

Dat men in Moskou tevreden is met de gang van zaken, al gaat alles niet geheel naar Russische wens, valt te begrijpen. Propaganda is steeds een der machtigste wapenen van het communisme geweest en die heeft men thans in overvloed gehad.

Vooral het geval van Indië is een kolfje naar de hand der communisten. Reeds maandenlang waren zij bezig te stoken... en op congressen werden resoluties aangenomen om het optreden van Engeland en Nederland te veroordelen. De leuze is: Vrijheid voor de koloniale volken! en onder de koloniale volken zijn er velen die deze propaganda slikken.

Men vergeet dat vrijheid zonder meer nog geen geluk brengt en dat onafhankelijkheid met **chaos erger kan zijn dan een koloniaal bewind met orde.**

Terwijl wij dit schrijven schiet ons een geval te binnen dat zich een dozijn jaren geleden in Suriname voordeed. Daar verscheen plotseling een communist op het toneel, vers van een opleiding in Europa. De man had vrijheid van spreken doch maakte daarvan misbruik door het gepeupel tegen het bestuur op te hitsen. Een behoorlijk plan om het land vooruit te helpen had hij niet; hij had slechts afbrekende critiek.

Het gevolg van deze agitatie was, dat orde en rust verstoord werden en het bestuur krachtig moest ingrijpen met noodlottige gevolgen.

En hiermede willen wij slechts zeggen dat wij gespeend wensen te blijven van zulke propaganda, al wordt die ook bedreven in een wereldorganisatie welke orde en rust moet bevorderen Het is daarom te hopen, dat zij niet alleen een platform zal blijven, doch dat er tevens een morele kracht van zal uitgaan welke de gemoederen kalmeert en de werklust vergroot.

Spanje's crisis.

Dezer dagen kregen wij een Amsterdamse krant onder ogen waarin een grote advertentie was opgenomen om het volk op te wekken tot een openbare betoging tegen Franco, het huidige staatshoofd van Spanje.

Het behoeft natuurlijk niet gezegd wat voor krant dat was en van wie deze betoging uitging. In ieder geval zij opgemerkt, dat men vóór het uitbreken van de oorlog geen betogingen tegen Hitler belegde, en na het Duits-Russische verdrag in 1939 zelfs bereid was iedereen te bestrijden dit dat zou willen doen.

Doch dit zij slechts een voorbeeld van de campagne die thans in een groot deel van de wereld gevoerd wordt tegen het huidige regime van Spanje.

Dat men met datzelfde regime diplomatieke betrekkingen onderhoudt — sedert 13 November 1945 ook van Nederlandse zijde — en alle Nederlanders in rechtmatige toorn zou ontsteken indien bijvoorbeeld in Madrid een betoging tegen de Nederlandse regering zou worden gehouden, maakt weinig verschil. Het feit is, dat er een campagne gevoerd wordt tegen Francisco Franco en

zijn regering zonder dat men er zich verder warm over maakt dat in sommige grotere zowel als kleinere landen er een dictatuur heerst waarmede vergeleken die van Franco slechts kinderspel is.

Opmerkelijk is ook, dat deze campagne niet ijvert voor de verwijdering van Franco en de vestiging van een democratische regering zonder meer, doch dat zij specifiek de vestiging van een „republikeins" bestuur in Spanie beoogt.

Doch wederom — verwonderlijk is het niet voor dengene die de zaken aandachtig beziet en goed kennis neemt van de gebeurtenissen.

Franco immers is van oudsher de vijand van het communisme en hoewel hij zijn land overigens onzijdig hield in het wereldconflict aarzelde hij niet om een Blauwe Divisie en een Blauwe Luchtmacht uit te zenden ter bestrijding van het communistische Rusland.

Het is, zoals men ziet, een voortzetting van de strijd, die met de Spaanse burgeroorlog begon, en tot heden nog niet uitgestreden is.

Verfoeit men communisme zowel als falangisme, zij het dat men het ene kwaad wellicht erger vindt dan het andere, dan diene men dus ook niet deel te nemen aan een campagne van het ene tegen het andere.

Wij zien er dan ook geen kwaad in, indien Spanje een constitutioneel koningsschap zou krijgen en zouden het zeker verkiezen boven een republikeins stelsel dat beheerst zou worden door de communisten.

Zoals de toestand thans is maken beide evengrote kansen. Tijdens de laatste dagen heeft men vernomen van het bezoek van den troonpraetendent Don Juan aan de familie van zijn vrouw in Portugal.

Dit bezoek trekt uiteraard de belangstelling omdat het duidelijk is, dat Don Juan dichter bij Spanje wil komen teneinde betere kansen te maken. Zijn uitlatingen tot nu toe wekken het vertrouwen dat hij het Spaanse volk de gelegenheid zal geven zich uit te spreken en deze houding steekt gunstig af bij die van de Giral-regering die verklaard heeft geen plebiseiet voor te staan. Wij hopen daarom, dat de geruchten volgens welke Franco van plan zou zijn om het bewind over te dragen aan Don Juan, bewaarheid mogen worden.

Voor Spanje zou dit een belangrijke stap in de goede richting zijn. Daarentegen vrezen wij, dat een verbreking der betrekkingen met Spanje op dit ogenblik door Groot Britannië, Frankrijk en de Verenigde Staten, een averechts effect zou hebben en de Spaanse crisis juist zou verergeren.

Oekraïne en Indië.

Na de rol, die de Russen op de Londense conferentie van de Verenigde Landen spelen en waarover in het begin van dit weekoverzicht al sprake was, verbaast het niet zo zeer, dat Oekraïne in de bres bedoelt te springen voor...... Nederlands Indië. Oekraïne is een „autonome" republiek, een van die gezegende vruchten van de Sovjet-koloniale politiek. Uit de tijd van na 1920 — stichting van de Perserikaten Kommunist di India, resultaat van marxistisch wroeten gedurende Wereldoorlog I — herinnert ieder zich nog, hoe het tweede communistische congres van Oost-Indië definieerde, dat communisme de strijd aanbond tegen Pan-Islamisme en Europese of Amerikaanse overheersing, beide zijnde — volgens dit congres althans — een vorm van .. kapitalisme. Sedertdien is het communisme in Indië voortgegaan het gezag te ondermijnen.

Het is niet nodig in dit overzicht hierbij uitvoerig stil te staan. Genoeg op te merken dat terstond na de bevrijding van Indië, die helaas onder minder gunstige omstandigheden plaats vond, zodat ogenblikkelijke handhaving van de orde vrijwel uitgesloten was, de communisten weer begonnen onrust te zaaien. Zij deden dat in Indië, maar ook in Australië (de stakingen bij voedselverschepingen), de moeilijkheden in Frans Indo-China en Birma. Mateloos lijden en ellende voor de Europese en Indonesische bevolking is van dit optreden der communisten het gevolg geweest.

En thans zullen de Oekraïnse afgevaardigden onder leiding van hun Minister van Buitenlandse Zaken Dimitri Manuilsky, doch natuurlijk in opdracht van Moskou, nog even enkele „wenken" geven aan onze Britse bondgenoten. Zoals men gisteren in ons blad heeft gelezen maakte Ernie Bevin zich boos. De Britse troepen in Indë vormen zeker geen bedreiging voor de vrede.

Dit zou ongetwijfeld eerder gevraagd kunnen worden naar aanleiding van de Russische troepen in Polen, Duitsland, Oostenrijk, de Balkan enz.

Wij vragen ons af waar de Russen, die niet eens inlichtingen omtrent hun eigen land verstrekken, die journalisten aan banden leggen enz., zich feitelijk mede bemoeien. Vol belangstelling zien wij uit naar het resultaat van de bespreking Van Mook—Sjahrir, welke binnen één etmaal zal plaats hebben.

Verloofd

Eunice Delvalle
MET
Armando de Marchena.

Cur. 9 Februari 1946.

2—1

Misse Nieuws

ZILVEREN PROFESSIE.

Morgen zal Zuster Adriana van Schijndel op Pietermaai haar zilveren professie herdenken. Het zal haar zeker niet aan belangstelling ontbrengen.

Curaçao

DE STATEN VAN CURAÇAO.

Ontwerp-Gerharts niet in behandeling genomen.

Bij de vergadering van de Staten van gisteravond werd het voorstel van den heer N. M. Chumaceiro, ter vorige vergadering gedaan (een waarschuwing te sturen aan de verkozenen), afgestemd. Het ontwerp werd dus niet eens in behandeling genomen.

De Stuwadoorslandsverordening werd aangenomen.

Een telegram, dat naar voorste van de eerste Vaste Commissie aan de Koningin verstuurd zou worden om op voordracht van de Staten Curaçaose vertegenwoordigers in Nederland de Curaçaose belangen te doen behartigen, werd afgestemd. Men wilde een andere redactie.

Afgevoerd werd de behandeling van de demobilisatie van schutterij en de vrijwilligerscorpsen, omdat het bestuur de laatste stukken eerst gistermiddag had ingediend en de Statenleden geen tijd voor studie hadden gehad.

VERENIGINGSNIEUWS.

Zondag om 10.30 uur houdt d Onderwijzersvereniging „Don Bosco" haar jaarlijkse vergadering in de club van San Tharcisio te San Mateo.

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Hedenmiddag op het terrein van Asiento voetbal tussen Asiento en Sithoc.

Op het Rifterrein basketball: Sithoc — A.M.S.

Zondag 16.4q uur: Ecuador — Union La Fama.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Vertrokken:

Naar Miami: Alice Arrindell.

Naar Ciudad Trujillo: Arie de de Long.

Naar La Guayra: Hilda R. Molina, Kundanmla Shamdas, Julita Cardoze, Portia White, Gordon Kushner Aurora de Rodil, Carmen Figueredo, Amilcar en Ilva de Castro.

Aangekomen:

Van Miami: Richard de Robles

Van La Guayra: Medardo Fernandez, Eloy Lugo, Angel Aquino, Cleotha Scott, William Barret

Suriname

GEEN DEVALUATIE IN SURINAME.

De Financiële Commissie heeft in Suriname bekend gemaakt, dat zij niet voor devaluatie van de Surinaamse gulden zal adviseren.

SURINAME WIL GEEN PLAATSELIJKE TROEPEN.

De Staten hebben Donderdag het voorstel van het Bestuur om na de oorlog de schutterij in stand te houden, gedeeltelijk door dienstplicht, gedeeltelijk door vrijwillig dienstverband, verworpen. Zij waren van oordeel, dat Suriname geen plaatselijke troepen nodig heeft, maar veeleer een detachement van het Nederlands-Indische leger maar dan sterker of een sterke plaatselijke politiemacht. (Aneta)

Nederland

ERGERLIJKE DINGEN.

Een lezer schrijft ons:

„Heden werd door mij een brief uit Den Haag ontvangen waarin o.m. het volgende staat vermeld.

„Ook verheugd Den Haag zich nog in het bezit van 2000 Duitse medestadbewoners. Ze wonen in de luxe buurten in kasten van huizen soms maar met man en vrouw samen.

En dat terwijl duizenden Hagenaars geëvacueerd moeten leven buiten af, die dikwijls een eigen huis hebben staan in Den Haag. De courant schreef dat hier een pracht gelegenheid was om enige duizenden Indische repatriërende onderdak te brengen, en de Duitsers ergens samen te laten huizen.

Maar het gebeurt natuurlijk niet. Ziedaar een van de dagelijkse ergernissen."

CONGRES VAN DE SDAP.

Woensdag werd het eerste na-oorlogse congres van de SDAP geopend. Voorzitter Koos Vorrink zeide, sprekende over het Indische probleem, dat „wij uit traditie sympathiek staan tegenover elke strijd om de vrijheid." Het congres werd bijgewoond door minister Drees benevens door vertegenwoordigers uit Engeland, Noorwegen, Zweden en Denemarken.

Jhr. M. van de Goes van Naters, de nieuw gekozen voorzitter van de SDAP, ondersteunde de dienstplicht van Nederlanders voor de militaire dienst in Oost Indië. Hij zeide, dat, hoewel volgens de grondwet niemand gedwongen kan worden naar Oost-Indië te gaan, de partij aan populariteit zou verliezen indien zij vermindering van de Indische troepen eiste. Hij verzette zich tegen het regeringsvoorstel waarbij de stemming voor het parlement verplicht gesteld zou worden.

Minister Drees deelde mede dat het de regering ongeveer 900 millioen gulden kost om de prijzencontrole te handhaven. Hij zeide, dat, hoewel een verhoging van 25% boven het peil van 1940 toegestaan was, dit niet uitsloot dat de prijzen nog meer zouden stijgen aangezien de statistieken aantonen dat de lonen gestegen zijn tot 145% van de loonschaal in 1940. Er zal een regeling getroffen worden waardoor het mogelijk wordt dat spaarpenningen en credieten aangewend worden voor de aankoop van de meest noodzakelijke handelswaren.

Minister Drees voegde eraan toe dat de winstmarges geregeld zullen worden en dat zij er op voorbereid zijn om onmiddellijk een onderzoek te kunnen instellen naar elke buitensporige opeenhoping van kapitaal.

TOESTAND PRINSES JULIANA.

Prinses Juliana heeft een lichte aanval van longontsteking, maar is weer aan de beterhand. Deze longontsteking ontwikkelde zich nadat zij hersteld was van een aanval van mazelen. (Aneta)

VERGOEDING VAN MEXICO.

Het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft bekendgemaakt dat de Mexicaanse Regering Donderdag een overeenkomst heeft gesloten met de Britse en Nederlandse Regeringen in Mexico Stad. Bij deze overeenkomst is bepaald, dat Nederlandse en Britse onderdanen vergoed zullen worden voor het in beslag nemen van industriële eigendommen, die door de Mexicaanse regering in 1938 onteigend werden.

De overeenkomst voorziet dat deskundigen worden benoemd om de waarde te schatten van de onteigende petroleum-installaties opdat de Britse en Nederlandse onderdanen vergoeding krijgen voor de in Maart 1938 geleden schade.

Het verslag moet binnen een jaar zijn samengesteld en overhandigd. De Regeringen zullen diplomatieke onderhandelingen voeren voor het vaststellen van de schade, de wijze waarop de schade wordt vergoed en de tijdslimiet waarbinnen de betalingen moeten geschieden. (Aneta)

MINDER DAN 2500 CALORIEEN.

Volgens het economische comité voor Europa, een instantie welke de regeringen van 9 verschillende landen, waaronder ook Nederland, vertegenwoordigt, behoort Nederland tot de Europese landen die in de eerstkomende maanden het met een diëet zullen moeten doen dat gemiddeld per dag minder dan 2500 calorieën bevat. (Aneta)

STAKING TE TANDJONG PRIOK.

Het stationspersoneel van Tandjong Priok is Donderdag in staking gegaan, zodat alle treindiensten in Batavia zijn stilgelegd. De stakingen hebben plaats op last van de Indonesische spoorweg-ambtenaren. (Aneta)

ONS KONINKRIJK

...PFORD OP INSPECTIE.

...neraal Stopford heeft Don... ...ag, vooraleer een inspectie... te beginnen langs de door ...geallieerde beheerste steden ...Java, een bezoek gebracht ...Dr. Hubertus J. van Mook. ...eraal Stopford zal ook een ...bezoek brengen aan enkele ...den. (Aneta)

OPLEIDING VAN POLITIEMANNEN.

...en eerste groep van politie... ...tenaren en technici is Don... ...ag uit Batavia naar Hollan... vertrokken, teneinde de ge... ...wen van de vroegere basis ...de Verenigde Staten in te ...ten voor een opleidingsschool voor Nederlands-Indische politiemannen. Het gebouw en het grootste gedeelte van de toerusting van deze basis zijn onlangs aangekocht door de Nederlands Indische regering. De volgende week zal een tweede groep politie-deskundigen vertrekken. (Aneta)

PROCES OP MOROTAI.

Volgens Eric Thornton, correspondent van de Melbourne Argus, schijnt het proces tegen de 80 Japanse oorlogsmisdadigers te Morotai, dat nu reeds 5 weken aan de gang is, thans op zijn eind te lopen. Hij zeide dat de rechtbank waarschijnlijk Maandag of Dinsdag uitspraak zal doen.

Het hoogtepunt van de verhoren die Woensdag afgenomen werden, vormde de verklaring van Masaki Yonikuchi, den commandant van het beruchte krijgsgevangenenkamp te Tantoe. Hij zeide dat hij geen andere bevoegdheden had gehad dan die van hotel-eigenaar en ontkende alle daden van sadisme waarvan hij beschuldigd werd en verklaarde dat hij slechts de orders van zijn superieuren had opgevolgd.

Hij deed een heftige aanval op den voornaamsten getuige á charge, den Nederlandse sergeantm-majoor Bill Waaldijk en beschuldigde hem ervan zelf een spion te zijn die verantwoordelijk was voor vele kastijdingen die de krijgsgevangenen hadden ondergaan. Hij noemde Waaldijk een misdadige luie leugenaar, en zeide dat Waaldijk de soldateneer beledigd had door het afleggen van een valse getuigenis. Hij zeide voorts dat bij de getuigenissen van de Indonesiërs een hoop bedriegerij in het spel is en dat de zaak dikwijls verdraaid wordt voorgesteld. Hij heeft de krijgsgevangenen dikwijls moeten slaan maar dat waren altijd slechts lichte kastijdingen.

WAPENEN VOOR NEDERLAND.

Van officiële zijde wordt medegedeeld dat de Australische wapenen en uitrustingstukken die in Borneo achtergebleven zijn, aan de Nederlandse regering zullen worden verkocht. De minister van bewapening, Francis M. Forde zeide, dat zich daaronder het materiaal bevindt van 3 artillerie-regimenten, benevens vele lichte wapens en munitie voorraden.

De Australische leger-autoriteiten zijn van mening dat dit materiaal voor Australië van geen nut is en zij vinden dat Nederland als geallieerde en één van de Verenigde Landen er recht op heeft, onverschillig voor welk doel men het wenst te gebruiken.

Er schijnt onder de leden van het cabinet grote beroering verwekt te zijn met het oog op het mogelijke effect dat deze onderhandelingen zullen hebben op de vakverenigingen van havenarbeiders die nog steeds weten te beletten dat Nederlandse schepen uit Australië vertrekken. (Aneta)

NIEUWS VAN OVERAL

ZWITSERSE PERS EN GEALLIEERDE BEZETTING.

De katholieke bladen in Zwitserland worden steeds critischer in hun beschouwingen betreffende de Geallieerde bezetting van Duitsland. De Schweizrische Kirchenzeitung zegt dat het niet aangaat een land willekeurig in stukken te scheuren, vooral niet als dit gedaan wordt door lieden die niets van de Duitse geschiedenis of taal weten. Men kan het Duitse probleem niet oplossen door ontvoering van honderdduizenden of zelfs millioenen Duitsers uit gebieden die zij sedert mensenheugenis hebben bewoond. Als het land overbevolkt is en dus aanleiding geeft tot een nieuwe oorlog moet men overzeese emigratie regelen, aldus het blad (Bazel, ncwc).

ARMEENSE MIS OP 'S PAUSEN JAARDAG.

Indien de traditie gevolgd wordt dat de eerst benoemde Cardinaal op de verjaardag van de pauskroning de Heilige Mis zal opdragen, zal Rome een unieke gebeurtenis te zien krijgen. Zijne Gelukzaligheid Petrus Gregorius XV, Patriarch van het Cilicië der Armenen, is de eerst benoemde Cardinaal en waarschijnlijk zal hij dus het Heilig Misoffer in de eigen Armeense ritus opgedragen (Rome, ncwc).

ONTHULLING VAN BERGSON IN ZIJN TESTAMENT.

De Franse filosoof Henri Bergson die in 1941 in de ouderdom van 82 jaar is overleden, heeft in zijn testament onthuld: „Steeds meer gevoel ik mij tot het Katholicisme aangetrokken, dat, naar mijn mening, de volledige vervulling van mijn Joodse geloof is. Ik zou mij hebben willen bekeren, maar het toenemende anti-semitisme doet mij gevoelen dat mijn plaats onder mijn vervolgde broeders is, die ik niet wil verlaten".

BELGIE WEER OP DE FIETS.

De Belgische Minister van Economische Zaken heeft op een persconferentie medegedeeld, dat van 1 Januari 1946 af de verkoop van rijwielbanden vrij zal zijn. De maandelijkse productie zal tenmnste 300.000 stuks bedragen. De prijs van een buitenband is vastgesteld op 110 franc, en die van een binnenband op 33 francs.

ANTWERPSE JOURNALIST GESTORVEN.

Jan van Menten, die meer dan een halve eeuw hoofdredacteur van Het Handelsblad te Antwerpen was, is op 84-jarige leeftijd overleden. Van Menten, een der vooraanstaande Belgische katholieken, was zestien maal onderscheiden (Antwerpen, ncwc).

ARBEIDERS ALS BANKDIRECTEUREN.

De vier genationaliseerde Franse banken zijn op 1 Januari in de handen van de staat overgegaan. Er zijn nieuwe raden van beheer ingesteld, die de raad van directeuren zullen vervangen en waarvan vier van de tien leden arbeidersvertegenwoordigers zijn. De communist Henri Raynaud, van de vakverenigingsraad wordt een van de beheerders van de Crédit Lyonnais, terwijl de vooraanstaande communist Racamond opgenomen is in de raad van beheer van de Bank National pour le Commerce et l'Industrie. Onder de andere leden van de raden van beheer bevinden zich leiders van de coöperaties, van de christelijke en landbouwvakbonden, financiële experten, industriëlen en vertegenwoordigers van de bank-employee's.

Na de banken zijn de verzekeringsmaatschappijen aan de beurt, waarvan het nationalisatieproject binnenkort aan de Assemblee zal worden voorgelegd.

MATTHEWS BREEKT RECORD VAN HAPGOOD.

Stanley Matthews, de Engelse internationale rechtsbuiten van Stoke City, heeft op 19 Januari in het Wembley-stadion tegen België zijn 44ste interland-wedstrijd gespeeld hetgeen voor Engeland een record betekent. Het record stond op naam van den Arsenal-speler Hapgood, die 42 maal in internationale wedstrijden uitkwam.

PESSIMIST!

Oorlog in 1946.

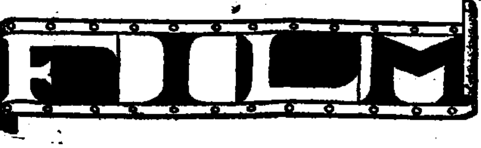
Een Egyptische astroloog heeft in zijn voorspellingen voor 1946 een nieuwe oorlog geprofeteerd, waarbij de Arabische landen betrokken zouden zijn. Hij voorziet de herverschijning van Hitler en de definitieve oplossing van het Palestijnse probleem!

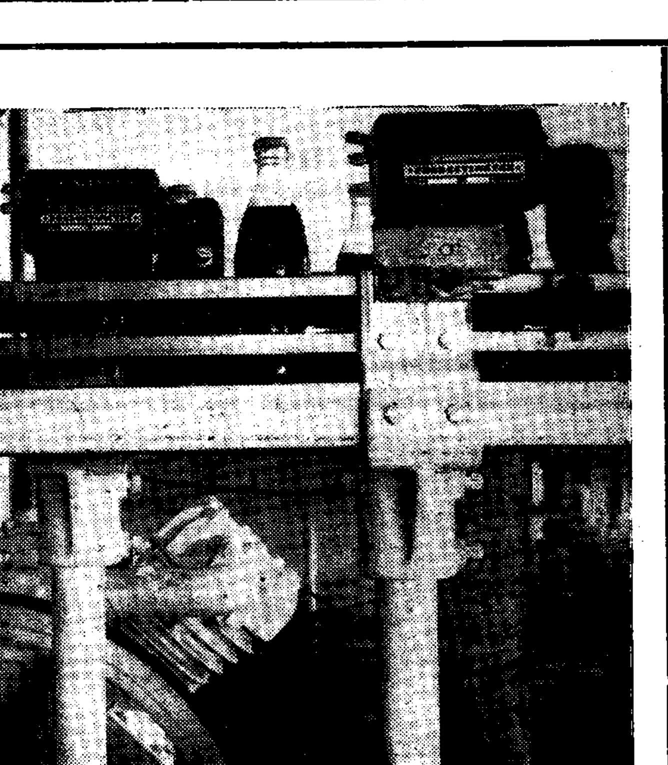
NIEUW BESTUUR.

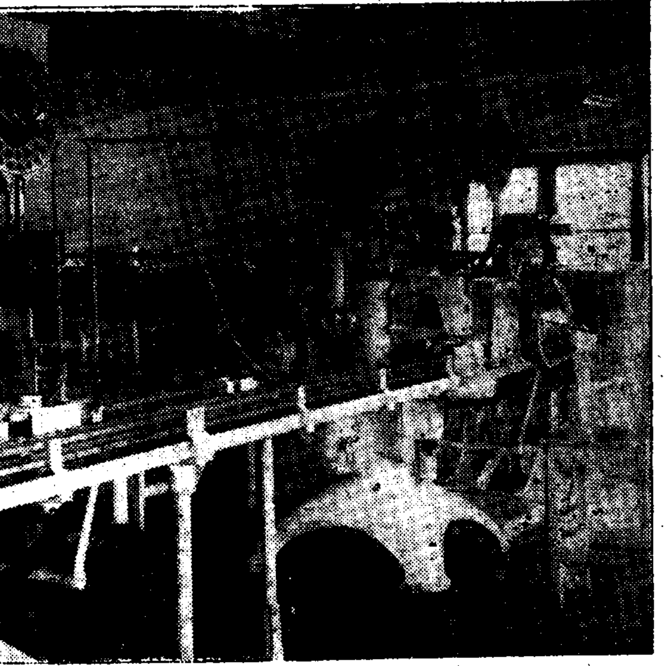
Op 3 Februari jl. hield de Joodse Gemeente Aruba en de Aruba Country Club een Algemene Ledenvergadering waarbij een nieuw bestuur, als volgt werd samengesteld:

Voorzitter: Ph. van Leeuwen, Vice-Voorzitter Louis Posner, 1ste Secretaris José Walfenzao, 2de Secretaris W. Frischman, Penningmeester A.S. Wisniewicz Commissraris M. Grusecki, en P. Friedman.

„Rhapsodie in Blue" trok gisteravond in Cinelandia een stampvolle zaal. De rolprent gaf dit keer het leven van den groten Noordamerikaansen componist George Gershwin en vele van zijn composities werden door bekende orkesten gespeeld. Het is voor velen vreemde muziek, maar deze film vol met muziek is spannend en opwindend. Niet door het spel, want het is geen geweldig dramatisch leven, maar door de muziek zelf. Het is een film die men moet gaan horen en genieten.

Bureaucratie, Aartsvijandin van het herstel.

De zondvloed van formulieren.

Als de vrijheid belaagd wordt, wordt de democratie aangetast

De hele wereld gaat gebukt onder Bureaucratie, maar het kwaad woekert voort, de bacil tiert welig, terwijl er niemand is, die openlijk op de gevaren wijst. Niemand? Er is één man, die de Bureaucratie heftig heeft aangevallen. Hij is Jules Romains, de beroemde Franse schrijver, die het geluk had bij het uitbreken van de oorlog in Mexico te zijn, en nu weer in zijn vaderland woont, waar hij opdrachten vervult op bevel van De Gaulle. Hij hoopt dat Frankrijk het eerste land zal zijn dat de Bureaucratie aanpakt en uitroeit, en Frankrijk ook in dit opzicht weer een lichtend voorbeeld zal zijn voor de wereld. Maar het is niet gemakkelijk de Bureaucratie onschadelijk te maken, want het is een gecompliceerde kwaal, waarmee een groot deel van de wereld is behept.

Jules Romains noemt de Bureaucratie een vergif, dat in het lichaam van de staat wordt gebracht en in alle organen wordt verspreid door een bacil, dien hij „bureaucoccus" noemt". Wij kunnen soms lachen om de Bureaucratie en haar stupiditeit, maar onderwijl sluipt het gif verder, en spreekt het doodvonnis uit over menige onderneming, die eens gezond was, en volgens onzen schrijver tenslotte de Bureaucratie een te leidelijke houding pleegt aan te nemen. Deze dreigende gevaren hebben Jules Romains aanleiding gegeven het „mene tekel" aan de wand te schrijven en hij doet het in vlammende letters. Volgens hem richt de Bureaucratie zeker evenveel kwaad aan als de oorlog, al die commissies, en al die bureaux, vormen een onoverkomelijke hinderpaal voor het herstel, voor de voedselvoorziening en voor het op gang komen der bedrijven. Bovendien ondermijnen zij de moraal, maken de mensen arglistig, boosaardig, ontevreden en opstandig. Woorden en muziek van den Fransen satyricus, maar de melodie heeft ingeslagen, en o.a. de Amerikaanse pers davert van de text want de ogen beginnen open te gaan, en men wordt het onnodig torsen van zoveel ketenen al...m moede. Wij geloven niet dat wij ons vergissen als wij vaststellen dat dit ook in ons land het geval is. De Bureaucratie drijft ons in de ellende en baant de weg tot neofacisme. Als wij haar bestrijden, moeten wij echter oppassen de begrippen Bureaucratie en Administratie niet te verwarren.

De bureaucraten moedigen deze begripsverwarring gaarne aan. „Wat", roepen zij uit, „ijvert gij voor een maatschappij met al haar complicaties, zonder Administratie en toezicht van bovenaf? Bespottelijk!"

Dit is sophisme van de ergste soort. Bureaucratie heeft even weinig te maken met Administratie als een opgeblazen gezicht met lichamelijke gezondheid. Bureaucratie begint waar nuttige, vastomlijnde Administratie ophoudt, zij begint daar waar de bureaux, nodig om normale Administratie te doen functioneren, buiten iedere proportie uitdelen, en parasieten worden, die op de duur de levenssappen waardoor zij bestaan, vernietigen. Bureaucratie is een dood gewicht dat een verlammende uitwerking heeft op al wat leeft en streeft, en een der symptomen waaraan men de Bureaucratie dadelijk kan herkennen, is haar geeuwhonger naar papier. De hele dag zitten de slachtoffers der Bureaucratie formulieren in te vullen, of moeten zij hun personeel opdracht geven dit te doen. Zij kunnen niet langer recht door zee hun zaken afdoen en hun onderneming leiden, alles moet gaan door „kanalen" en over „instanties", alles lijdt schipbreuk op formaliteiten en iedereen struikelt over blokken, die hem moedwillig in de weg worden gelegd.

Alle bureaux hebben de natuurlijke neiging om te degenereren. Bij stukjes en beetjes verliezen zij uit het oog dat zij werden ingesteld met het uitsluitend doel een zekere precies omlijnde dienst te verrichten. Zij komen geleidelijk tot de overtuiging dat zij doel zijn op zichzelf, en dat het publiek er uitsluitend is om hen in de gelegenheid te stellen een functie te bekleden en hun spitsvondigheid bot te vieren. Zij beschouwen het publiek zoals een kunstenaar zijn materiaal beschouwt. In hun conceptie der dingen werd het publiek geschapen en met bepaalde hoedanigheden toegerust opdat de Bureaucratie op zekere dag haar troon zou kunnen bestijgen en regeren.

Diep overtuigd dat dit zo is, en niet anders, ziet de Bureaucratie geen enkele reden om zich te matigen. Integendeel, zij gaat en vermenigvuldigt zich en ziet in haar eigen vermenigvuldiging een teken van blakende gezondheid der gemeenschap. Ieder nieuw bureau is een triomf voor de vooruitgang, en zelfs als een bepaald bureau zijn taak heeft volbracht en overbodig is geworden, zet de gehele Bureaucratie haar beste beentje voor om het in stand te houden. Overal waar een paar duizend nuttige burgers, die nooit kwaad hebben gedaan, tot bureaucraten worden gepromoveerd, gaat bij de Bureaucratie gejuich op, want dit soort machts-expansie vindt zij prachtig. Iedere bureaucraat droomt ervan de macht, die hij op een bepaald terrein vertegenwoordigt, uit te breiden, hij wil ondergeschikten hebben, afdelings-chef worden en daarna bureau-chef. Als bijvoorbeeld een bureau met zes employé's erin slaagt er tien bij te krijgen, zal het den afdelings-chef gemakkelijk vallen aan te tonen dat zijn afdeling belangrijker is geworden en tot een andere categorie behoort over te gaan, waaruit zijn eigen promotie tot een hogere en beter betaalde functie automatisch volgt. Als het zover is, begint de rol, die het papier bij dit alles speelt duidelijk te worden. De vele vellen papier bedrukt, ingevuld, ondertekend, ingezonden, doorgezonden, gecontroleerd, geparafeerd en wat al niet, zou de bureaucraat wel willen verbranden om de walm als wierook op te snuiven tot zijn eigen verheerlijking. Maar dat gaat nu eenmaal niet, en zoals het is, herinnert de lawine van papier er hem heel prettig en onophoudelijk aan hoe stevig hij de inferieure mensheid in zijn greep heeft. Gaat het om uitbreiding van het bureau en om het maken van promotie, dan maakt al dit papier indruk, want een bureau kan op geen afdoende manier aantonen dat het personeel te kort komt, dan door te laten zien dat het wordt ondergesneeuwd door papier. Hoe kan men zich beter later ondersneeuwen dan door het aantal formulieren te verdubbelen, te verdrievoudigen en te verviervoudigen? Formulieren, die allen moeten worden behandeld, en die nog weer sterk in aantal toenemen als men een nieuw soort formulieren uitdenkt. Dan heeft een tak van dienst recht van spreken als hij uitroept: „Wij kunnen het hier niet meer af. Geef ons meer personeel."

De troetelkinderen van de Bureaucratie zijn de wetten, de reglementen, de voorschriften, de verordeningen, en om deze te doen naleven, houdt zij de maatschappij met argusogen in de gaten. Zij zoekt naar terreinen, die nog aan haar toezicht en controle zijn ontsnapt en is er altijd als de kippen bij om nog meer beperkende en remmende bepalingen in het leven te roepen. Het geloof van den bureaucraat komt hierop neer, dat wie een ongereglementeerd leven leidt, een losgeslagen mens is, en het creëren van ieder nieuw voorschrift, het uitvaardigen van de onnozelste wetje, doet de rangen der bureaucraten zwellen. Een regeling ontwerpen is een mogelijkheid scheppen haar te ontduiken, een verbod uitvaardigen, is een nieuwe overtreding of misdrijf creëren, en een overtreding of misdrijf creëren, is een nieuw bureau in het leven roepen om overtreding tegen te gaan en misdrijf te bestrijden. Men kan zich gemakkelijk een volmaakt-georganiseerde bureaucratische gemeenschap voorstellen, waarin de gedweeste burger het dagelijks inbreuk maken op de wet niet zou kunnen vermijden en dozijnen bureaucraten nodig zouden zijn om hem in het oog te houden.

In iederen mens leeft echter het verlangen aan drilmethoden en dwang te ontkomen. Zo is de menselijke natuur. Zelfs zij, die anderen bij al hun doen en laten onder toezicht willen stellen, eisen voor zichzelf zoveel mogelijk vrijheid van handelen op, en streven voor zichzelf zoveel mogelijk de behartiging van eigen belangen na. De te ver doorgevoerde dwang schept huichelaars, intriganten en slangen. Dit zo zijnde, zoekt de mens uitvluchten om aan het juk der Bureaucratie te ontkomen. Als hij zich op een bepaald ogenblik niet op een bepaald bureau kan of wil melden, verontschuldigt hij zich: „ik was ziek", maar als hij de brutaliteit heeft ronduit te zeggen: „ik had andere dingen af te doen, die van groter belang waren", fronst de Bureaucratie onheilspellend. Particuliere belangen interesseren den bureaucraten niet, tenzij deze belangen vallen onder categorieën waarmee de gedrukte formulieren zich bezig houden. De bureaucraten hebben ook geen eerbied voor de kostbare tijd van anderen, alle tijd is van de Bureaucratie en zij is verontwaardigd als de eenvoudige burger probeert het majestueuze rhytme en het starre rooster van de Bureaucratie te verstoren. De fundamentele karakteristiek van de Bureaucratie is haar onvermogen zich te passen aan de werkelijkheid.

Dit onvermogen, dat bij het individu op krankzinnigheid wijst, verklaart alles wat de Bureaucratie doet of nalaat te doen. De Bureaucratie heeft een verlammende uitwerking en misleidt ministers, die zij tenslotte demoraliseert. Tal van regimes heeft zij vernietigd. De val van het Romeinse rijk was ten dele te wijten aan de Bureaucratie, die de vitaliteit van de staat langzaam ondermijnde. Zij was de kanker van de Russische monarchie in de negentiende eeuw. De Bureaucratie maakte de toch al wankele republiek van Weimar nog bloedarmer, vele Duitsers waren overtuigd dat „Republiek" slechts een fraai woord was voor „Bureaucratie" en bijgevolg zagen zij zonder tegenzin hoe de nazie-partij die beloofde hen van de Bureaucratie af te helpen, voortdurend in macht en aanzien toenam.

Van alle regeringsstelsels heeft helaas de democratie het meest van de Bureaucratie te vrezen, want de democratie heeft de meeste eerbied voor de grondwet en deinst terug voor het misbruik maken van haar autoriteit. Bijgevolg durft zij de bureaucraten niet drastisch op hun nummer te zetten, en speelt zij tegenover hen liever mooi weer. Op die manier zetten de bureaucraten bewust of onbewust de netten uit voor den dictator en leggen er het lokaas in. De dictatuur der Bureaucratie is naamloos, en niemand ziet wie aan het hoofd staat, maar zij bezet alle strategische punten, en als een partij (of haar leider) de greep naar de staatsmacht doet, vindt zij de spanten voor het bouwwerk van de tyrannie kant en klaar. Daarbij komt nog dat de Bureaucratie het volk in de ziel treft. Zij baant de weg voor het dictatorschap door het geweten van den burger aan te tasten. Zij doet dezen vergeten wat vrijheid is, zij ontwent hem aan de vrijheid en op zekere dag komt deze tot de overtuiging dat er bitter weinig verschil is tussen de omstandigheden waaronder hij leeft, en die waaronder de burgers van een totalitaire staat verkeren. Hij apprecieert een vrijheid niet langer, die weinig meer is dan een formule in een officiële redevoering, hij tracht niet langer die vrijheid te verdedigen, en hij zou trouwens ook niet weten hoe. In oorlogstijd is een zekere mate van Bureaucratie onvermijdelijk en dan kan zij zelfs, als zij op resultaten kan wijzen, nut hebben. Maar vermeden moet worden het in leven houden van de Bureaucratie in vredestijd het doen voortbestaan van maatregelen en practijken, die alleen gedurende de oorlog gerechtvaardigd waren.

De Bureaucratie heeft de sluwe gewoonte vrijheden, waarvan zij zich eenmaal heeft meester gemaakt, niet meer terug te geven, en de komende jaren met al hun moeilijkheden en problemen. zullen ondragelijk blijken als de boeien niet bijtijds worden geslaakt en de regeringen er niet voor zorgen dat Administratie niet ontaardt in Bureaucratie.

(Uit „Handelsbelangen" van 19 December 1945, later als spreid).

De elfjarige Alice Huff troost haar broertje en twee zusjes, die zij redde toen hun woning in Los Angeles in brand vloog. Zij bracht Charline (links), 5 jaar, en Richard (rechts) 2 jaar, in veiligheid, waarop zij terugkeerde om baby Joanne (midden) te halen. De moeder van de kinderen, Mevrouw Dorothy Huff, liep ernstige brandwonden op bij het bestrijden van de brand.

D. HANS †.

Tengevolge van een beroerte is onlangs overleden de bekende journalist Doe Hans, hoofdredacteur van het Haagse blad „De Telex"

Overdenking.

VIERDE ZONDAG NA HET OCTAAF VAN OPENBARING.

(Homilie van den Heiligen Augustinus Bisschop bij Mattheus 13, 24-30).

Terwijl de overheden der Kerk nogal nalatig waren, of toen de Apostelen de dodenslaap waren ingegaan, kwam de duivel en zaaide hen, die de Heer de kinderen des verderfs noemt. Maar men vraagt of dat ketters zijn of katholieken, die slecht leven? De ketters immers kunnen ook slechte kinderen genoemd worden, wijl zij uit hetzelfde zaad van het Evangelie en in Christus' naam voortgebracht, door hunne verkeerde meningen tot een valse leer geleid werden.

Maar wijl Hij zegt, dat zij gezaaid zijn tussen de tarwe, schijnt het als het ware, dat zij bedoeld worden, die van één gemeenschap zijn. Doch daar de Heer onder de akker zelf niet de Kerk, maar de wereld begrepen heeft, werden er met recht ketters onder verstaan, daar zij in deze wereld onder de goeden gemengd worden niet door de gemeenschap van één Kerk of van van één Kerk. Tussen ketters en meenschap alleen van de christennaam. Zij echter, die in hetzelfde geloof als bozen leven, zijn veeleer te beschouwen als stro dan als onkruid: het stro immers komt met het graan uit dezelfde kiem, heeft dezelfde wortel.

Maar het is niet ongerijmd in het net, dat én goede én slechte vissen bevat, slechte katholieken te erkennen. Iets anders immers is de zee, welke veeleer deze wereld beduidt, en iets anders het net, dat schijnt te wijzen op de gemeenschap van één geloof of van éne Kerk. Tussen ketters en slechte katholieken bestaat dit verschil, dat ketters een valse leer geloven; dezen echter geloven de waarheid, doch leven niet volgens hun geloof.

FEEST VAN DE H. SCHOLASTICA.

Scholastica, zuster van den eerbiedwaardigen Vader Benedictus, sedert haar prilste jeugd aan den almachtigen God toegewijd, placht haar broeder eens per jaar te bezoeken, en de man Gods daalde dan, om haar te ontmoeten af naar een terrein binnen het gebied van het klooster, niet ver buiten de poort. Op zekere dag nu kwam zij volgens gewoonte, en haar eerbiedwaardige broeder daalde met zijn leerlingen tot haar af; de gehele dag brachten zij door met het zingen van Gods lof en het voeren van heilige samenspraken, en terwijl de nacht reeds begon te vallen, gebruikten zij samen een maaltijd. Toen zij nog aan tafel zaten, en het onder de heilige gesprekken langzamerhand laat begon te worden, vroeg dezelfde Godgewijde vrouw en zijn zuster hem: „Ik smeek u, mij deze nacht niet te verlaten, opdat wij tot de morgenstond kunnen spreken over de genietingen van het leven in de hemel." „Wat zegt ge daar toch, zuster? Buiten de cel kan ik volstrekt niet overnachten." Nu was de hemel zo helder, dat er geen wolk in de lucht te zien was. Toen de Godgewijde vrouw echter de weigering van haar broeder gehoord had, legde zij haar gevouwen handen op tafel, en neigde het hoofd in de handen om den Almachtigen God te bidden. Toen zij haar hoofd van de tafel ophief, begon het zo geweldig te bliksemen en te donderen, en viel de regen zo bij stromen neer, dat noch de eerbiedwaardige Benedictus, noch de broeders die met hem waren, een voet buiten de plaats, waar zij zich bevonden konden zetten. De Godgewijde vrouw toch had, bij het neigen van haar hoofd in de handen, op tafel een stroom van tranen vergoten, waardoor zij de heldere lucht aan het regenen gebracht had. En zelfs niet een weinig later dan het gebed volgde die neerplassende regen; maar zulk een harmonie bestond er tussen gebed en stortbui, dat zij tegelijk met de donderslagen het hoofd omhoog hief; in zoverre het een en hetzelfde ogenblik was waarop het hoofd opgeheven en de regen neergeplast werd. Toen zag de man Gods in, dat hij bij dit onweer en de neerstromende regen niet terug kon keren naar zijn klooster, en treurig begon hij te weeklagen, terwijl hij zeide: „De Almachtige God moge u sparen, zuster, wat hebt ge toch gedaan?" Zij antwoordde hem: „Zie, ik heb u gevraagd, en ge hebt niet naar mij willen luisteren, ik heb mijne God gebeden en Hij heeft mij verhoord: ga derhalve nu maar naar buiten, als ge kunt, laat mij heengaan en keer naar uw klooster terug." Doch het was hem onmogelijk buitenhuis te gaan, en hij die uit eigen beweging niet wilde blijven, bleef er tegen zijn wil. Zo gebeurde het dat zij de ganse nacht waakten, en wederkerig elkander verzadigden door heilige samenspraken over het geestelijk leven. Toen de volgende dag dezelfde eerbiedwaardige vrouw naar haar eigen verblijf wedergekeerd was, ging de man Gods naar zijn klooster terug. Doch zie, toen hij drie dagen later in zijn cel vertoefde en de ogen ten hemel opsloeg, zag hij hoe de ziel zijner zuster, van het lichaam gescheiden, in de gestalte ener duif binnendrong in de verborgenheden des hemels. En hij, zich verheugende over hare zo grote heerlijkheid, dankte den almachtigen God met hymnen en lofzangen, en kondigde zijne broeders haar afsterven aan. Hij zond hen ook onverwijld uit om haar lichaam naar het klooster over te brengen, en het te leggen in het graf dat hij voor zich zelven bereid had. En zo is het geschied, dat ook de lichamen van hen niet werden gescheiden door het graf, wier zielen steeds één waren geweest in God.